

Silviu Lung a Steaua mezében

FORRÁS: WIKIPEDIA

– Számos edzővel dolgozott. Kiktől tanult legtovább?

– Kivétel nélkül minden edzőmtől tanultam, és mindenkinek hálás vagyok. Hogy ne legyen sértődés, most csak a három kiemelkedő válogatottbeli edzőmet említem: Kovács Istvánt, Mircea Lucescut és Jenei Imrét. Három nagy tudású úriember, három szaktekné. Akkor nem volt internet, de például Lucescu annyira felkészített taktikailag, hogy szinte mindent tudtunk az ellenfélről, ki hogyan lő, merre cselez stb.. Mindhárman nagy hangsúlyt fektettek a mentális felkészítésre. Mi akkor a külföldi sztárokat isteneknek néztük, de edzőink elhitették velünk, hogy mi is ugyanolyan jó focisták vagyunk.

– Végül csak beilleszkedett a craiovai életbe. Hogyan emlékszik vissza azokra az évekre?

– Megnősültem, egyetemet végeztem, gyerekünk született, és mivel nincs testvérem, szüleimet is Craiovara költöztettem. Felelősséget éreztem irántuk. Anyám könnyebben beilleszkedett az oltfiai életbe, apám nehezebben. Az oltyán kollégák befogadták a két magyarul beszélő erdélyit, Crișan Zolit és engem. Zoli – Isten nyugtassa – volt az egyedüli Craiován, akivel szót válthattam magyarul, de róla kevesen tudják, hogy egy nagy műveltséggel rendelkező nagybányai fiú volt. Egyszerre érkezünk a Craiovához, az érettségi után már folyékonyan beszélt négy nyelvet (!), a magyart, a román, az olaszt és az angolt. Nem volt szerencséje az életben, egy olyan nőt vett feleségül, aki elherdálta a pénzét... A Craiova aranycsapatából sajnos többen már nem élnek. Elment Ștefănescu, Tilhoi, Crișan és Balaci, de akik még Craiován élünk, az U hazai mérkőzéseinknél találkozunk, ki van alakítva nekünk egy páholy a stadionnál. Țicleanuval pedig gyakran beszélünk telefonon.

– Az 1980-as évek végén átigazolt a BEK-győztes Steauához. Meséljen erről!

– Voltak álmaim, hogy híres külföldi csapatokban játszhaszak, voltak is ajánlataim, de abban a rendszerben nem lehetett Romániából hivatalosan

külföldre igazolni. Közel 15 évet játszottam már a Craiovánál, ahol generációváltás történt, én pedig 32 éves voltam. Constantin Dănilescu, a Steaua akkori elnöke keresett meg 1988-ban. Meg is egyeztünk, az én kikötésem annyi volt, hogy a szerződésem után engedjenek ki külföldre valamelyik csapathoz. A válasz az volt, hogy már megígérték a külföldi szerződést Bölöninek, Pițurcănak és Stoicának, de a következő én leszek, akit elengednek. Kiváló játékosok, kiváló emberek közé kerültem 1988-ban a Steauánál, ahol két év alatt – nem titkolom – anyagilag is nagyon jól jártam, annyit kerestem, mint az előző 14 évben a Craiovánál. A Steauával BEK-döntőt játszottunk, a legendás AC Milántól kaptunk ki, ahol az emlékezetes trió, Gullit, Rijkaard és Van Basten játszott, szintén 1989-ben a válogatottal kijutottunk a vebére. Évek kellett eltelnének, hogy letisztuljon bennem, mennyire nagy dolog volt a BEK-döntőbe jutás. Sajnos szerintem a következő évtizedekben romániai klubcsapat nem tud elérni hasonló teljesítményt.

– Az 1990-es vebén 1–1-et játszottak a Maradonával fémjelzett Argentínával.

– Érdekes, hogy azon a meccsen Maradona volt Argentína csapatkapitánya, a románoknál pedig én viseltem a kapitányi karszalagot. Imi bácsi (Jenei Imre – szerk. megj.) a meccs előtt konzultált velem, azt kérdezte, ki fogja Maradonát. Mondom, hogy Rotariu, a szobatársam. Neheztelt is rám Rotariu, amiért ilyen nehéz feladatot kapott, de végül tökéletesen oldotta meg. Szerintem Maradona egy szuper játékos volt, de emberként kevésbé nézek fel rá. Példa erre, hogy mérkőzés után nem cserélt mezt.

– A vb után végre külföldi szerződést kapott, Spanyolországba, a Logrones kapusa lett.

– Spanyolországban az első nyolc fordulóban kezdőember voltam, sajnos utána egy súlyos lábsérülést szenvedtem. Szép volt az az időszak, Bálint a Burgosnál játszott, Hagi a Real Madridnál, többször találkoztunk. Hosszú időbe telt a felépülesem, és mivel Spanyolországban akkor csak három idegenlégiós játszhatott egy csapatban, úgy döntöttem, hazajöt-

vők. Craiova másik csapatánál, az első osztályba frissen feljutott Electroputerénél fejeztem be pályafutásomat, ezzel a csapattal is kijutottunk az európai kupaporondra.

– Edzőként milyen csapatoknál fordult meg?

– Lentről, alacsony szintről kezdtem az edzősködést, a Motru volt az első csapat, amelyet a harmadosztályból felvittem a másodosztályba, de voltak egészségügyi gondjaim, nagy volt a stressz, és elhatároztam, hogy a továbbiakban csak kapusedzőként fogok dolgozni. Edzősködtem a Craiovai U-nál, a Panduriinál, de négy évet Japánban is. A szigetországban, Nagoyában két évet az utánpótlással, kettőt pedig felnőtt csapattal dolgoztam. Életre szóló élmény marad a Japánban eltöltött periódus, ott minden tökéletesen működik.

– Mindkét fiából kapus lett. Ön szorgalmazta ezt?

– Dehogy! Nem szerettem volna, hogy a fiaimból kapusok legyenek, de valószínűleg jó példa voltam. Egy-

általán nem szorgalmaztam, mert tudtam, hogy a Lung névvel nem lesz könnyű a karrierjük, mindenki elvárja, hogy túlszárnyalják apjuk eredményeit. Végül beleegyeztem, de kértem, hogy a sporttal párhuzamosan ne hanyagolják el a tanulást.

– Karrierje során számos világsztár ellen játszott. Közülük kiket tart a legnagyobbaknak?

– Nehéz, mert sok kiváló futballista ellen játszottam. Van Bastent tartom a legnagyobbknak, utána jöhet Gullit, Rijkaard, Romario, Maradona, Baresi, Maldini, és a sor folytatható.

– Szerepelt magyar-román meccsen?

– Nem. De eszembe jut két sztori arról, hogy én magyarul beszélek. Utazunk a Malév légitársasággal, az első sorban egyik oldalon Bölöni és én, a másik oldalon pedig Szatmári és Vigh Jóska (a román sajtó Sătmăreanu II. és Viguként írta – szerk. megj.), a légikísasszonyok pedig egyszerűen nem értették mi történik, hogy mind a négy „román” magyarul beszél.

Egy másik történet az 1983-ban játszott, 1–1-gyel zárult Csehszlovákia–Románia mérkőzésről, amelyen a magyar Palotai Károly volt a játékvezető. Tíz perc maradt hátra a meccsből, egy kirúgásnál húztam az időt. Jön a játékvezető, angolul megfenyeget, de én visszazólok neki magyarul. A következő kirúgáshoz Bölönit küldtem, aki szintén magyarul szól vissza a bírónak. Sokat nevtünk később ezen.

– Először járt Csíkszeredában. Mi a véleménye a városról?

– Nagyon jó! A városközponti park Nagykárolyra emlékeztet. Volt alkalmam gyalog végigmenni több utcán, csendes emberekkel találkoztam, és meglepett, hogy nincs eldobott szemét. Ez sokat elmond az itteni emberekről, a civilizációról. Amit az FK Csíkszeredánál, a Székelyföldi Labdarúgó Akadémiánál láttam, arról csak felsőfokon tudok beszélni. Követtem az FK Csíkszereda meccseit a tévében, kár, hogy összességében nem volt egy jó befutó csapat a csapatban, mert akkor nem a 15. helyen állnának.

A válogatott csapatkapitányaként

FORRÁS: FRF.RO

HIRDETÉS

**TRANSVERSUM
MEDIA TRADE**

Tervezzük velünk
többcsatornás
kommunikációs kampányait!

**A ROMÁNIAI MAGYAR
MÉDIAÜGYNÖKSÉG**

TRANSVERSUM.RO

**MINDEN
EGY
HELYEN**